

จดหมายถึง คริสเตียนชนชาติฮีบรู

สง่าราศีของพระบุตรและ
พระราชกิจของพระองค์

1 ในโบราณกาลพระเจ้าได้ตรัส
ด้วยวิธีต่าง ๆ มากมายแก่
บรรพบุรุษทางพวกศาสนาดยา-
กรรม

2 แต่ในวันสุดท้ายเหล่านี้ พระ
องค์ได้ตรัสแก่เราทั้งหลายทาง
พระบุตร ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรง
ตั้งให้เป็นผู้รับสรพสิ่งที่ส่ง
เป็นมรดก พระองค์ได้ทรงสร้าง
จักรวรรดิโดยพระบุตร

3 พระบุตรทรงเป็นแสงสะท้อน
สง่าราศีของพระเจ้า และทรงมี
สถานะเป็นพิภพเดียวกันกับ
พระองค์ และทรงผดุงสรพสิ่งที่
ไว้โดยพระดำรัสอันทรงฤทธิ์ของ
พระองค์ เมื่อพระบุตรได้ทรง
ชำระบาปของเราด้วยพระองค์
เองแล้ว ก็ได้ทรงประทับนั่ง ณ
เบื้องขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงเด-
ชานุภาพเบื้องบน

พระบุตรทรงอยู่เหนือ

พวกทูตสวรรค์

4 พระองค์ทรงเป็นผู้เยี่ยมกว่า
เหล่าทูตสวรรค์มากนัก ด้วยว่า
พระองค์ทรงรับพระนามที่ประ-
เสริฐกว่านามของทูตสวรรค์นั้น

เป็นมรดก

5 เพราะว่ามีผู้ใดบ้างในบรรดา
ทูตสวรรค์ที่พระองค์ได้ตรัสแก่
เขาในเวลาใดว่า 'ท่านเป็นบุตร
ของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่
ท่านแล้ว' และยังตรัสอีกว่า 'เรา
จะเป็นบิดาของเขา และเขาจะ
เป็นบุตรของเรา'

6 และอีกครั้งหนึ่งเมื่อพระองค์
ทรงนำพระบุตรหัวปีองค์ที่ได้
บังเกิดนั้นให้เสด็จเข้ามาในโลก
พระองค์ก็ตรัสว่า 'ให้บรรดา
พวกทูตสวรรค์ทั้งสิ้นของพระ
เจ้านมัสการท่าน'

7 ส่วนพวกทูตสวรรค์นั้น พระ
องค์ตรัสว่า 'พระองค์ทรงบัน-
ดาลพวกทูตสวรรค์ของพระองค์
ให้เป็นดุจวิญญาณ และทรง
บันดาลผู้รับใช้ของพระองค์ให้
เป็นดุจเปลวเพลิง'

8 แต่ส่วนพระบุตรนั้น พระองค์
ตรัสว่า 'โอ พระเจ้าข้า พระที่นั่ง
ของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์และ
เป็นนิรันดร์ ธารพระกรแห่งอาณา-
จักรของพระองค์ก็เป็นธารพระ
กรเที่ยงธรรม

9 พระองค์ทรงรักความชอบ
ธรรม และทรงเกลียดชังความ

(1) กตว 12:6, 8; ยอล 2:28 (3) สดต 110:1; ยน 1:4; 2 คร 4:4; คส 1:15; ฮบ 7:27

(4) ฟป 2:9-10 (5) 2 ซมอ 7:14; สดต 2:7; กจ 13:33; ฮบ 5:5 (6) พบญ 32:43

(7) สดต 104:4 (8) สดต 45:6-7 (9) อสย 61:1, 3

ข้าพเจ้า ฉะนั้นพระเจ้า คือ พระเจ้าของพระองค์ได้ทรงเจิมพระองค์ไว้ด้วยน้ำมันแห่งความยินดี ยิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์'

10 และ 'องค์พระผู้เป็นเจ้าเจ้าข้า เมื่อเดิมพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถ์ถักของพระองค์'

11 สิ่งเหล่านี้จะพินาศไป แต่พระองค์ทรงดำรงอยู่ สิ่งเหล่านี้จะเก่าไปเหมือนเครื่องนุ่งห่ม

12 พระองค์จะทรงม้วนสิ่งเหล่านี้ไว้ดุจเสื้อคลุม และสิ่งเหล่านี้ก็จะเปลี่ยนแปลงไป แต่พระองค์ยังทรงเป็นอย่างเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด'

13 แต่แก่ทูตสวรรค์องค์ใดเล่าที่พระองค์ได้ตรัสในเวลาใดว่า 'จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน'

14 ทูตสวรรค์ทั้งปวงเป็นแต่เพียงวิญญาณผู้ปรนนิบัติที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือบรรดาผู้ที่จะได้รับคามรอดเป็นมรดกมิใช่หรือ

จงใส่ใจกับความรอด

อันยิ่งใหญ่

2 เหตุฉะนั้นเราควรจะสนใจในข้อความเหล่านั้นที่เราได้

ยินได้ฟังให้มากขึ้นอีก เพราะมีฉะนั้นในเวลาหนึ่งเวลาใดเราจะห่างไกลไปจากข้อความเหล่านั้น

2 ด้วยว่าถ้าถ้อยคำซึ่งทูตสวรรค์ได้กล่าวไว้นั้นมั่นคง และการละเมิดกับการไม่เชื่อฟังทุกอย่างอย่างได้รับผลตอบสนองตามความยุติธรรมแล้ว

3 ดังนั้น ถ้าเราละเลยความรอดอันยิ่งใหญ่นี้แล้ว เราจะรอดพ้นไปอย่างไรได้ ความรอดนั้นได้เริ่มขึ้นโดยการประกาศขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ และบรรดาผู้ที่ได้ยื่นพระองค์ก็ได้รับรองแก่เราว่าเป็นความจริง

4 ทั้งนี้ พระเจ้าก็ทรงเป็นพยานด้วย โดยทรงแสดงหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ และโดยการอัศจรรย์ต่างๆ และโดยของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทรงประทานตามพระประสงค์ของพระองค์

พระคริสต์ทรงครอบครองอยู่เหนือสิ่งสารพัด

5 เพราะว่าพระองค์ไม่ได้ทรงมอบโลกใหม่ซึ่งเรากล่าวถึงนั้นให้อยู่ใต้บังคับของเหล่าทูตสวรรค์

6 แต่มีอยู่แห่งหนึ่งที่คนเป็นพยานถึงเรื่องนี้ว่า 'มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึง

(10) สดต 102:25-27 (11) อสย 34:4; ฮบ 8:13 (12) ฮบ 13:8 (13) สดต 110:1 (14) สดต 103:20; ดนล 7:10 (2) กตว 15:30; พบญ 33:2 (3) มธ 4:17; มก 16:20 (4) มก 16:20; กจ 2:22; 1 คร 12:4 (5) 2 ปต 3:13 (6) โยบ 7:17; สดต 8:4-6

เขา และบุตรมนุษย์เป็นผู้ใดซึ่ง
พระองค์ทรงเยียมเยียนเขา
7 พระองค์ทรงทำให้เขาดำกว่า
พวกทูตสวรรค์แต่หนึ่งเดียว
และพระองค์ทรงประทานสง่า
ราศีกับเกียรติเป็นมงกุฎให้แก่
เขา และได้ทรงตั้งเขาไว้ให้อยู่
เหนือบรรดาพระหัตถกิจของ
พระองค์

8 พระองค์ทรงมอบสิ่งทั้งปวงให้
อยู่ภายใต้เท้าของเขา' ในการซึ่ง
พระองค์ทรงมอบสิ่งทั้งปวงให้
อยู่ใต้อำนาจของเขานั้น ไม่มีสิ่ง
ใดเลยที่ไม่อยู่ใต้อำนาจของเขา
แต่ขณะนี้ เรายังไม่เห็นว่าคุณสิ่ง
อยู่ใต้อำนาจของเขา

ความทุกข์ทรมาน ของพระคริสต์

9 แต่เราก็เห็นพระเยซู ผู้ซึ่งพระ
องค์ทรงทำให้ต่ำกว่าทูตสวรรค์
แต่หนึ่งเดียวนั้น ทรงได้รับ
สง่าราศีและพระเกียรติเป็นมง
กุฎ เพราะที่พระองค์ทรงสิ้น
พระชนม์ด้วยความทุกข์ทรมาน
ทั้งนี้ โดยพระคุณของพระเจ้า
พระองค์จะได้ทรงชิมความตาย
เพื่อมนุษย์ทุกคน

10 ด้วยว่า ในการที่พระเจ้าจะ
ทรงพยานบุตรเป็นอันมากถึงสง่า
ราศีนั้น ก็สมอยู่แล้วที่พระองค์
ผู้เป็นเจ้าของสิ่งสารพัด และผู้
ทรงบันดาลให้สิ่งสารพัดบังเกิด

ขึ้น จะให้ผู้ที่เป็นายแห่งความ
รอดของเขานั้นได้ถึงที่สำเร็จ
โดยการทนทุกข์ทรมาน

11 เพื่อว่าทั้งพระองค์ผู้ชำระคน
ทั้งหลายให้บริสุทธิ์ และคน
เหล่านั้นที่ได้รับการชำระ ก็มา
จากแหล่งเดียวกัน เพราะเหตุ
นั้นพระองค์จึงไม่ทรงละอาย
ที่จะทรงเรียกเขาเหล่านั้นว่า
เป็นพี่น้องกัน

12 ดังที่พระองค์ตรัสว่า 'เราจะ
ประกาศพระนามของพระองค์
แก่พี่น้องของเรา เราจะร้อง
เพลงสรรเสริญพระองค์ในท่าม
กลางที่ชุมนุมชน'

13 และตรัสอีกว่า 'เราจะไว้วาง
ใจในพระองค์' ทั้งตรัสอีกว่า
'ดูเถิด ตัวเรากับบุตรซึ่งพระเจ้า
ทรงประทานแก่เรา'

พระคริสต์ทรงรับสภาพมนุษย์
14 เหตุฉะนั้นครั้นบุตรทั้งหลาย
มีส่วนในเนื้อและเลือดอยู่แล้ว
พระองค์ก็ได้ ทรงรับเนื้อและ
เลือดเหมือนกัน เพื่อโดยความ
ตาย พระองค์จะได้ทรงทำลาย
ผู้นั้นที่มีอำนาจแห่งความตาย
คือพญามาร

15 และจะได้ทรงช่วยเขาเหล่านั้น
ให้พ้นจากการเป็นทาสชั่ว
ชีวิต เพราะเหตุกลัวความตาย

16 ความจริง พระองค์มิได้ทรง
รับสภาพของทูตสวรรค์ แต่ทรง

(8) สดต 8:6; มธ 28:18; 1 คร 15:25 (9) ยน 3:16; กจ 2:33; ฟป 2:7-9; ฮบ 1:9

(10) คส 1:16; ฮบ 5:8-9 (11) มธ 28:10; กจ 17:26; ฮบ 10:10 (12) สดต 22:22

(13) สดต 18:2 (14) ยน 1:14; 1 คร 15:54-57; คส 2:15; 2 ทธ 1:10 (15) ลก 1:74

รับสภาพของเชื้อสายของอับรา-
ฮัม

17 เหตุฉะนั้น พระองค์จึงทรง
ต้องเป็นเหมือนกับพี่น้องทุก
อย่าง เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรง
เป็นมหาปุโรหิต ผู้ก่อปรด้วย
พระเมตตาและความสัตย์ซื่อใน
การทุกอย่างซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า
เพื่อลบล้างบาปทั้งหลายของ
ประชาชน

18 เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรง
ทนทุกข์ทรมานโดยถูกทดลอง
นั้น พระองค์จึงทรงสามารถช่วย
ผู้ที่ถูกทดลองนั้นได้

พระคริสต์ทรงอยู่เหนือโมเสส
เหตุฉะนั้น ท่านพี่น้องอัน
บริสุทธิ์ ผู้เข้าส่วนด้วยกัน
ในการทรงเรียกซึ่งมาจากสวรรค์
นั้น จงพิจารณาอัครสาวกและ
มหาปุโรหิตซึ่งเรารับเชื่ออยู่นั้น
คือพระเยซูคริสต์

2 ผู้ทรงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าผู้ได้
ทรงแต่งตั้งพระองค์ไว้ เหมือน
อย่างโมเสสได้สัตย์ซื่อในพรรค
พวกของพระองค์ทั้งสิ้น

3 แต่ถึงกระนั้น พระองค์ก็ทรง
สมควรได้รับพระเกียรติมากกว่า
โมเสสมากนัก เช่นเดียวกับผู้
สร้างบ้านย่อมมีเกียรติยศมาก
กว่าบ้านนั้น

4 ด้วยว่า บ้านทุกหลังต้องมีผู้
สร้าง แต่ว่าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง

ทั้งปวงก็คือพระเจ้า

5 ฝ่ายโมเสสนั้นสัตย์ซื่อในพรรค
พวกของพระองค์ทั้งสิ้นก็อย่าง
คนรับใช้ เพื่อจะได้เป็นพยาน
ถึงเหตุการณ์เหล่านั้น ซึ่งจะ
กล่าวต่อภายหลัง

6 แต่พระคริสต์นั้นในฐานะพระ
บุตรที่ ทรงอำนาจเหนือครอบครัว
ของพระองค์ และเราทั้งหลาย
เป็นครอบครัวนั้นแหละ
หากเราจะยึดความมั่นใจและ
ความชื่นชมยินดีในความหวัง
นั้นไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด

คำเตือน: พวกอิสราเอล

ที่ไม่เชื่อจึงเข้าไป

แผ่นดินคานาอันไม่ได้

7 เหตุฉะนั้น (ตามที่พระวิญ-
ญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า "วันนี้ ถ้า
ท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียง
ของพระองค์

8 อย่าให้จิตใจของท่านแข็ง
กระด้างไปอย่างในครั้งกบฏนั้น
เหมือนอย่างในวันที่ถูกทดลอง
ในถิ่นทุรกันดาร

9 เมื่อบรรพบุรุษของท่านทดลอง
เราโดยเอาเราเข้าพิสูจน์
และได้เห็นกิจการของเราถึง
สี่สิบปี

10 เพราะเหตุนั้นเราจึงเคืองคน
ชั่วอายุนี้ และว่า "ใจของเขา
หลงผิดอยู่เสมอ เขาไม่รู้จักทาง
ทั้งหลายของเรา"

(17) ฟป 2:7; ฮบ 2:14; 4:15; 5:1-10 (18) ฮบ 4:15-16

(2) อพย 40:16; กตว 12:7; ฮบ 3:5 (3) ศคย 6:12-13 (4) อฟ 2:10

(5) อพย 14:31; กตว 12:7 (6) มธ 10:22; 1 คร 3:16 (7) สดต 95:7-11; กจ 1:16

11 ดังนั้น เราจึงปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า "เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา")

12 ท่านพี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อ แล้วก็หลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์

13 ท่านจงเตือนสติกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เรียกว่า "วันนี้" เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไป เพราะเล่ห์กลของบาป

14 เพราะว่าถ้าเรายึดความไว้วางใจที่เรามีอยู่ตอนต้นไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด เราก็กลายมาเป็นผู้มีส่วนกับพระคริสต์

15 เมื่อมีคำกล่าวไว้ว่า "วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างในครั้งก่อน"

16 เพราะบางคน เมื่อเขาได้ยินแล้ว ก็ยังได้กบฏอยู่ แต่มีใช้ทุกคนที่โมเสสได้นำออกจากประเทศอียิปต์

17 และใครหนอที่พระองค์ได้ทรงโทมนัสตลอดสี่สิบปีนั้น ก็คนเหล่านั้นที่กระทำความบาป และชакศพของเขาทั้งอยู่ในถิ่นทุรกันดารมีใช้หรือ

18 และแก่ใครหนอที่พระองค์

ได้ทรงปฏิญาณว่า เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของพระองค์ ก็คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อมีใช้หรือ

19 ฉะนั้นเราจึงรู้ว่า เขาไม่สามารถเข้าไปสู่ที่สงบสุขนั้นได้ เพราะเขาไม่ได้เชื่อ

การเข้าสู่ที่สงบสุข โดยความเชื่อ

4 เหตุฉะนั้น เมื่อมีพระสัญญาทรงประทานไว้แล้วว่าจะให้เขาในที่สงบสุขของพระองค์ ให้เราทั้งหลายมีความยำเกรงว่า ในพวกท่านอาจจะมีผู้หนึ่งผู้ใดเหมือนไปไม่ถึง

2 เพราะว่าเราได้มีผู้ประกาศข่าวประเสริฐให้แก่เราแล้ว เหมือนแก่เขาเหล่านั้นด้วย แต่ว่าถ้อยคำซึ่งเขาได้ยินนั้นไม่ได้เป็นประโยชน์แก่เขา เพราะว่าเขาไม่มีความเชื่อพ้องกับผู้ที่ได้ยิน

3 เพราะว่าเราทั้งหลายที่เชื่อแล้วก็เข้าไปสู่ที่สงบสุขนั้น เหมือนพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า "ตามที่เราได้ปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า "เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา" แม้ว่าจะงานนั้นสำเร็จแล้วตั้งแต่วางรากสร้างโลก

4 และมีข้อหนึ่งที่พระองค์ได้ตรัสถึงวันที่เจ็ดตั้งนั้นว่า "ในวันที่เจ็ดพระเจ้าทรงพักการงานทั้ง

(16) กตว 14:2, 11, 30; พบญ 1:35-36, 38 (17) กตว 14:22 (18) กตว 14:30

(19) กตว 14:1-39; 1 คร 10:11-12 (1) 2 คร 6:1; กท 5:4; สบ 12:15

(3) สดต 95:11; สบ 3:11 (4) ปฐก 2:2; อพย 20:11; 31:17

สิ้นของพระองค์'

5 และแห่งเดียวกันนั้นได้ตรัส
อีกว่า 'เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบ
สุขของเรา'

6 ครั้นเห็นแล้วว่า ยังมีช่องให้
บางคนเข้าในที่สงบสุขนั้น และ
คนเหล่านั้นที่ได้ยินข่าวประ-
เสริฐครวก่อนไม่ได้เข้าเพราะ
เขาไม่เชื่อ

7 พระองค์จึงได้ทรงกำหนดวัน
หนึ่งไว้ อีก คือกล่าวในคัมภีร์
ของดาวิดครั้นล่วงไปช้านานแล้ว
ว่า "วันนี้" เหมือนตรัสเมื่อครว
ก่อนแล้วว่า "วันนี้" ถ้าท่านทั้ง
หลายจะฟังพระสุรเสียงของพระ
องค์ อย่าให้จิตใจของท่านแข็ง
กระด้างไป'

8 เพราะว่าถ้าเขาเชื่อได้พาเขาเข้า
สู่ที่สงบสุขนั้นแล้ว พระองค์ก็
คงมิได้ตรัสในภายหลังถึงวันอื่น
อีก

9 ฉะนั้นจึงยังมีสบาโตสำหรับ
ชนชาติของพระเจ้า

10 ด้วยว่า คนใดที่ได้เข้าไปในที่
สงบสุขของตนแล้ว ก็ได้หยุด
การงานของตน เหมือนพระเจ้า
ได้ทรงหยุดจากพระราชกิจของ
พระองค์

11 เหตุฉนั้น ให้เราทั้งหลาย
อุตสาหะเข้าในที่สงบสุขนั้น เพื่อ
มิให้ผู้หนึ่งผู้ใดตกหลงไปในการ
ไม่เชื่อเช่นเขาเหล่านั้นซึ่งเป็น

ตัวอย่าง

12 เพราะว่าพระวณะของพระ
เจ้านั้นมีชีวิต และทรงพลาญ-
ภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบ
สองคมใดๆ แทะทะลุกระทั้งจิต
และวิญญาณ ตลอดข้อกระดูก
และไขในกระดูก และสามารถ
วินิจฉัยความคิดและความมุ่ง
หมายในใจด้วย

13 ไม่มีสิ่งเนรมิตสร้างใดๆที่
ไม่ได้ปรากฏในสายพระเนตร
ของพระองค์ แต่สิ่งสารพัดก็
เปลือยเปล่าและปรากฏแจ้งต่อ
พระเนตรของพระองค์ผู้ซึ่งเรา
ต้องเกี่ยวข้องด้วย

พระเยซูทรงเป็นมหาปุโรหิต

14 เหตุฉนั้น เมื่อเรามี
มหาปุโรหิตผู้เป็นใหญ่ที่ผ่านฟ้า
สวรรค์ไปแล้ว คือพระเยซูพระ
บุตรของพระเจ้า ขอให้เราทั้ง
หลายมั่นคงในการยอมรับของ
เราไว้

15 เพราะว่าเราได้ มีมหา
ปุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจใน
ความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรง
ถูกทดลองเหมือนอย่างเราทุก
ประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังไม่
ปราศจากบาป

16 ฉะนั้น ขอให้เราทั้งหลายจง
มีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่ง
พระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระ
เมตตา และจะได้พบพระคุณที่

(7) สดต 95:7-8 (8) ยชว 22:4 (11) 2 ปด 1:10 (12) สดต 147:15; อสย 49:2

(13) 2 พศด 16:9; โยบ 26:6; สดต 33:13-15; 90:8; สภข 15:11 (14) ฮีบ 2:17

(15) อสย 53:3; ลก 22:28; 2 คร 5:21; ฮีบ 7:26 (16) อฟ 2:18; ฮีบ 10:19, 22

จะช่วยให้เราในขณะที่ต้องการ
มหาปุโรหิตที่มาจากมนุษย์
ก็ไม่สมบูรณ์

5 ฝ่ายมหาปุโรหิตทุกคนที่
เลือกมาจากมนุษย์ได้แต่ง
ตั้งไว้ให้สำหรับมนุษย์ในบรรดา
การซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อ
ท่านจะได้นำเครื่องบรรณาการ
และเครื่องบูชามาถวายเพราะ
ความบาป

2 ท่านนั้นมีใจเมตตากรุณาคนโง่
และคนหลงผิดได้ เพราะท่าน
เองก็มีความอ่อนกำลังอยู่รอบ
ตัวด้วย

3 เหตุฉะนั้น ท่านต้องถวาย
เครื่องบูชาเพราะความบาปเพื่อ
คนทั้งปวงฉันใด ท่านจึงต้อง
ถวายเพื่อตัวเองด้วยฉันนั้น

4 และไม่มีผู้ใดตั้งตนเองสำหรับ
เกียรตินี้ได้ เว้นแต่พระเจ้าทรง
เรียกเหมือนอย่างทรงเรียกอา-
โรน

**เมลคีเซเดคเป็นภาพ
เล็งถึงพระคริสต์**

5 ในทำนองเดียวกัน พระคริสต์
ก็ไม่ได้ทรงยกย่องพระองค์เอง
ขึ้นเป็นมหาปุโรหิต แต่เป็นโดย
พระเจ้า ผู้ได้ตรัสกับพระองค์ว่า
‘ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เรา
ได้ให้กำเนิดแก่ท่านแล้ว’

6 เหมือนพระองค์ได้ตรัสอีก
แห่งหนึ่งว่า ‘ท่านเป็นปุโรหิต

เป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซ-
เดค’

7 ฝ่ายพระเยซู ขณะเมื่อพระ
องค์ดำรงอยู่ในเนื้อหนังนั้น
พระองค์ได้ถวายคำอธิษฐาน
และทูลวิงวอนด้วยทรงกันแสง
มากมายและนำพระเนตรไหล
ต่อพระเจ้าผู้ ทรงสามารถช่วย
พระองค์ให้พ้นจากความตายได้
และพระเจ้าได้ทรงสถับเพราะ
พระองค์นั้นได้ยำเกรง

8 ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระ
บุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะ
นอบน้อมยอมเชื่อฟัง โดยความ
ทุกข์ลำบากที่พระองค์ได้ทรงทน
เอา

9 และเมื่อทรงถูกทำให้เพียบ
พร้อมทุกประการแล้ว พระ
องค์ก็ทรงกลายเป็นผู้จัดความ
รอดนิรันดรสำหรับคนทั้งปวงที่
เชื่อฟังพระองค์

10 โดยพระเจ้าได้ทรงตั้งพระ
องค์ให้เป็นมหาปุโรหิตตาม
อย่างของเมลคีเซเดค

ทารกคริสเตียน

11 เรื่องเกี่ยวกับพระองค์นั้นมี
มากและยากที่จะอธิบายให้เข้าใจ
ได้ เพราะท่านทั้งหลาย
กลายเป็นคนหูตึงเสียแล้ว

12 ถึงแม้ว่าขณะนี้ท่านทั้งหลาย
ควรจะเป็นครูได้แล้ว แต่ท่าน
ก็ต้องให้คนอื่นสอนท่านอีกใน

(1) ฮีบ 2:17; 8:3 (2) ฮีบ 7:28 (3) ลนต 9:7; ฮีบ 7:27 (4) อพย 28:1; กตว 16:40
(5) สดต 2:7; ยน 8:54 (6) สดต 110:4; ฮีบ 7:17 (7) สดต 22:1 (8) ฟป 2:8
(9) ฮีบ 2:10 (11) มธ 13:15; ยน 16:12; ฮีบ 7:1-22 (12) 1 คร 3:1-3; 1 ปต 2:2

เรื่องหลักเบื้องต้นแห่งพระว-
จนะของพระเจ้า และท่านทั้ง
หลายกลายเป็นคนที่ยังต้องกิน
น้ำนม ไม่ใช่อาหารแข็ง

13 เพราะว่าทุกคนที่ยังกินน้ำ
นมนั้นก็ยังไม่ชำนาญในพระ
วจนะแห่งความชอบธรรมเพราะ
เขายังเป็นทารกอยู่

14 แต่อาหารแข็งนั้นเป็นอาหาร
สำหรับผู้ใหญ่ คือผู้ที่เคยฝึกหัด
ความคิดของเขาจนสังเกตได้ว่า
ไหนดีไหนชั่ว

คำสอนให้ละประณมโอวาท

ของพระคริสต์และ

ก้าวไปถึงความบริบูรณ์

6 เหตุฉะนั้น ให้เราละประ-
ณมโอวาทของพระคริสต์ไว้
และให้เราก้าวหน้าไปถึงความ
บริบูรณ์ อย่าเอาสิ่งเหล่านั้นมา
วางเป็นรากอีกเลย คือการ
กลับใจเสียใหม่จากการกระทำที่
ตายแล้ว และความเชื่อในพระ
เจ้า

2 และคำสอนว่าด้วยพิธีบัพติศ-
มา และการวางมือ และการเป็น
ขึ้นมาจากตาย และการพิพากษา
ลงโทษเป็นนิตยนั้น

3 ถ้าพระเจ้าจะทรงโปรดอนุญาต
เราก็จะกระทำอย่างนี้ได้

4 เพราะว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับ
ความสว่างมาครั้งหนึ่งแล้ว และ
ได้รู้รสของประทานจากสวรรค์

ได้มีส่วนในพระวิญญานบริสุทธิ์
5 และได้ชิมความดีงามแห่งพระ
วจนะของพระเจ้า และฤทธิ์เดช
แห่งยุคที่จะมานั้น

6 ถ้าเขาเหล่านั้นจะหลงอยู่อย่าง
นี้ ก็เหลือวิสัยที่จะให้เขากลับใจ
เสียใหม่อีกได้ เพราะตัวเขาเอง
ได้ตรึงพระบุตรของพระเจ้าเสีย
อีกแล้ว และได้ทำให้พระองค์
ขายหน้าต่อธารกำนัล

7 ด้วยว่าพื้นแผ่นดินที่ได้ดูดดื่ม
น้ำฝนที่ตกลงมาเนื่อง ๆ และงอก
ขึ้นมาเป็นต้นผักให้ประโยชน์แก่
คนทั้งหลายที่ได้พรวนดินด้วย
นั้น ก็รับพระพรมาจากพระเจ้า

8 แต่ดินที่งอกหนามใหญ่และ
หนามย่อยก็ถูกทอดทิ้ง และ
เกือบจะถึงที่สาบแช่งแล้ว ซึ่งใน
ที่สุดก็จะถูกเผาไฟเสีย

9 แต่ดูก่อนพวกที่รัก แม้เราพูด
อย่างนั้น เราก็เชื่อแน่ว่าท่าน
ทั้งหลายคงจะได้สิ่งที่ดีกว่านั้น
และสิ่งซึ่งเกี่ยวกับความรอด

10 เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรง
อธรรมที่จะทรงลืมการงานและ
การทำงานหนักด้วยความรักซึ่ง
ท่านได้แสดงต่อพระนามของ
พระองค์ คือการรับใช้วิสุทธิชน
นั้นและยังรับใช้อยู่

11 และเราปรารถนาให้ท่านทั้ง
หลายทุกคนแสดงความตั้งใจ
จริงให้ถึงความมั่นใจอย่างเต็มที่

(13) อพ 4:14 (14) อสย 7:15; ฟป 1:9 (1) ฮบ 5:12; 9:14 (2) ยน 3:25; กจ 8:14

(4) ยน 4:10; กท 3:2, 5; อพ 2:8; ฮบ 2:4 (6) ฮบ 10:29 (7) สดด 65:10

(8) อสย 5:6 (10) รม 3:4; 15:25; 1 ธส 1:3; ฮบ 10:32-34 (11) คส 2:2

แห่งความหวังนั้น จนถึงที่สุด
ปลาย

12 เพื่อท่านจะไม่เป็นคนเฉื่อย
ช้า แต่ให้ตามเยี่ยงอย่างแห่งคน
เหล่านั้นที่อาศัยความเชื่อและ
ความเพียร จึงได้รับตามพระ
สัญญาเป็นมรดก

พระสัญญาอันมั่นคง ของพระเจ้า

13 เพราะว่าเมื่อพระเจ้าได้ทรง
ทำพระสัญญาไว้กับอับราฮัมนั้น
โดยเหตุที่ไม่มีใครเป็นใหญ่กว่า
พระองค์ที่พระองค์จะทรงให้คำ
ปฏิญาณได้นั้น พระองค์ก็ได้
ทรงให้คำปฏิญาณแก่พระองค์
เอง

14 คือตรัสว่า 'เราจะอวยพร
ท่านแน่ เราจะทวีเชื้อสายของ
ท่านให้มากขึ้น'

15 เช่นนั้นแหละ เมื่ออับราฮัม
ได้ทนคอยด้วยความเพียรแล้ว
ท่านก็ได้รับตามพระสัญญานั้น

16 ส่วนมนุษย์นั้นต้องปฏิญาณ
ต่อหน้าผู้ที่ เป็นใหญ่กว่าตน
และเมื่อเกิดข้อทู่เถียงอะไรกัน
ขึ้นก็ต้องถือคำปฏิญาณนั้นเป็น
คำยืนยันขั้นเด็ดขาด

17 ฝ่ายพระเจ้าเมื่อ พระองค์
ทรงหมายพระทัยจะสำแดงให้ผู้ที่
รับคำทรงสัญญานั้นเป็นมรดก
รู้ให้แน่ใจยิ่งขึ้นว่า พระดำริของ
พระองค์จะแปรปรวนไม่ได้ พระ

องค์จึงได้ทรงให้คำปฏิญาณไว้
ด้วย

18 เพื่อด้วยสองประการนั้นที่
เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ในที่ซึ่งพระ
องค์จะตรัสสาไมได้นั้น เราซึ่ง
ได้หนีมาหาที่ลี้ภัยนั้นจึงจะได้
รับการหนุนนำใจอย่างจริงจังที่
จะฉวยเอาความหวังซึ่งมีอยู่ตรง
หน้าเรา

19 ความหวังนั้น เรายึดไว้ต่าง
สมอของจิตวิญญาณ เป็นความ
หวังทั้งแน่วและมั่นคงและได้
ทอดไว้ภายในม่าน

20 ที่ ผู้นำหน้าได้เสด็จเข้าไป
เพื่อเราแล้ว คือพระเยซูผู้ทรง
ได้รับการแต่งตั้งเป็นมหาปุโร-
หิตเป็นนิตย์ตามอย่างเมลคีเซ-
เดค

เมลคีเซเดคเป็นแบบอย่าง ของพระคริสต์

7 เพราะเมลคีเซเดคผู้ นี้ คือ
กษัตริย์เมืองซาเล็ม เป็น
ปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ได้
พบอับราฮัมขณะที่กำลังกลับมา
จากการฆ่าฟันกษัตริย์ทั้งหลาย
และได้อวยพรแก่อับราฮัม

2 อับราฮัมก็ได้ถวายของหนึ่งใน
สิบจากของที่ปวงแก่ท่านผู้
นี้ ตอนแรกท่านผู้นี้ แปลว่ากษัตริย์
แห่งความชอบธรรม แล้วหลัง
จากนั้นก็แปลว่ากษัตริย์เมือง
ซาเล็มด้วย ซึ่งหมายถึงกษัตริย์

(12) สบ 10:36 (13) ปฐก 22:16-17; ลก 1:73 (14) ปฐก 22:16-17 (15) ปฐก 12:4
(16) อพย 22:11 (17) รม 8:17 (18) กตว 23:19; 1 ซมอ 15:29 (19) สดต 16:2, 15
(20) ปฐก 14:17-19; สดต 110:4; ยน 14:2; สบ 3:1 (1) ปฐก 14:18-20; สบ 7:6

แห่งสันติสุข

3 ปีตามารดาและตระกูลของท่านก็ไม่มี วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของชีวิตก็ไม่มีเช่นกัน แต่เป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า ซึ่งดำรงตำแหน่งปุโรหิตอยู่ตลอดเวลา

**ปุโรหิตตระกูลเลวีได้ถวาย
สืบทอดหนึ่งแก่เมลคีเซเดค
โดยทางอับราฮัม**

4 แล้วจงคิดดูเถิดว่า ท่านผู้นี้ยิ่งใหญ่เพียงไร ซึ่งแม้แต่อับราฮัมผู้เป็นต้นตระกูลของเรานั้นยังได้ซีกหนึ่งในสิบจากของริบนั้นมาถวายแก่ท่าน

5 และแท้จริงบรรดาบุตรของเลวีซึ่งได้รับตำแหน่งปุโรหิตนั้น ถึงแม้ว่าท่านเหล่านั้นได้บังเกิดจากเอวของอับราฮัม ก็ยังมีพระบัญชาสั่งให้รับสืบทอดหนึ่งจากประชาชนตามพระราชบัญญัติ คือจากพวกพี่น้องของตน

6 แต่ท่านผู้นี้ไม่ใช่เชื้อสายพวกเขา แต่ก็ยังได้รับสืบทอดหนึ่งจากอับราฮัม และได้วยพรให้อับราฮัมผู้ที่ได้รับพระสัญญาทั้งหลาย

7 สิ่งที่คุณไม่ได้ คือผู้น้อยต้องรับพรจากผู้ใหญ่

8 ฝ่ายข้างนี้มนุษย์ที่ต้องตายยังได้รับสืบทอดหนึ่ง แต่ฝ่ายข้าง

โน้นท่านผู้เดียวได้รับ และมีพยานกล่าวถึงท่านว่าท่านยังมีชีวิตอยู่

9 ถ้าจะพูดไปอีกอย่างหนึ่งก็ว่า เลวีนั้นที่รับสืบทอดหนึ่งก็ยังสามารถถวายสืบทอดหนึ่งทางอับราฮัม

10 เพราะว่าขณะนั้นเขายังอยู่ในเอวของบรรพบุรุษ ขณะที่เมลคีเซเดคได้พบกับอับราฮัม

**ตำแหน่งปุโรหิตของพระคริสต์
เหนือกว่าตำแหน่งของอาโรน**

11 เหตุฉะนั้นถ้าเมื่อจะถึงความสำเร็จได้ในทางตำแหน่งปุโรหิตที่สืบมาจากตระกูลเลวี (ด้วยว่าประชาชนได้รับพระราชบัญญัติโดยทางตำแหน่งนี้) ที่ไหนจะต้องการให้มีปุโรหิตอีกตามอย่างเมลคีเซเดคเล่า ซึ่งมีได้เรียกตามอย่างอาโรน

12 เพราะเมื่อตำแหน่งปุโรหิตเปลี่ยนแปลงไปแล้ว พระราชบัญญัติก็จำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย

13 เพราะว่าท่านที่เรากล่าวถึงนั้นมาจากตระกูลอื่น ซึ่งเป็นตระกูลที่ยังไม่มีผู้ใดเคยทำหน้าที่ปรนนิบัติที่แท่นบูชาเลย

14 เพราะเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรานั้นได้ทรงสืบเชื้อสายมาจากตระกูลยูดาห์ โมเสสไม่ได้ว่าจะมีปุโรหิตมาจากตระกูลนั้นเลย

(5) กตว 18:21-26; 2 พศต 31:4 (6) ปฐก 14:19-20; รม 4:13

(8) สบ 5:6; 6:20; วว 1:18 (11) รม 7:7-14; กท 2:21; สบ 7:18; 8:7

(14) ปฐก 49:8-10; กตว 24:17; อสย 1:1; มดา 5:2; มธ 1:2-3; 2:6; วว 5:5

15 และข้อนี้ ประจักษ์ชัดยิ่งขึ้นอีก เมื่อปรากฏว่ามีปุโรหิตอีกผู้หนึ่งเกิดขึ้นตามอย่างของเมลคีเซเดค

16 ซึ่งไม่ได้ทรงตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นบทบัญญัติสำหรับเนื้อหนัง แต่ตามฤทธิ์เดชแห่งชีวิตอันไม่รู้สิ้นสุดเลย

17 เพราะมีพยานกล่าวถึงท่านว่า *‘ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค’*

18 ด้วยว่าจริงๆ แล้วพระบัญญัติที่มีอยู่เดิมนั้น ก็ได้ยกเลิกไป เพราะขาดฤทธิ์และไร้ประโยชน์

19 เพราะว่าพระราชบัญญัตินั้นไม่ได้ทำอะไรให้ถึงความสำเร็จ แต่ได้นำความหวังอันดีกว่าเข้ามา และโดยความหวังนั้นเราทั้งหลายจึงเข้ามาใกล้พระเจ้า

20 ที่ว่าดีกว่านั้นก็เพราะว่าปุโรหิตคนนั้นได้ทรงตั้งขึ้นโดยทรงปฏิญาณไว้

21 (บรรดาปุโรหิตเหล่านั้นไม่มีการกล่าวปฏิญาณเมื่อเขาเข้ารับตำแหน่ง แต่ส่วนปุโรหิตนี้มีคำกล่าวปฏิญาณจากพระองค์ว่า *‘องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิญาณแล้ว และจะไม่เปลี่ยนพระทัยของพระองค์ว่า “ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค”*)

22 พระเยซูก็ได้ ทรงเป็นผู้รับ

ประกันแห่งพันธสัญญาอันดีกว่าสักเพียงใด

ปุโรหิตตระกูลเลวีจะต้องตาย แต่พระเยซูทรงดำรงอยู่

เป็นนิตย์

23 แท้จริง ส่วนปุโรหิตเหล่านั้นก็ได้ทรงตั้งขึ้นไว้หลายคน เพราะว่าความตายได้ขัดขวางไม่ให้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเรื่อยไป

24 แต่ฝ่ายพระองค์นี้ โดยเหตุที่พระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ ตำแหน่งปุโรหิตของพระองค์จึงไม่แปรปรวน

25 ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิตย์ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอด เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์เพื่อเสนอความให้แก่คนเหล่านั้น

26 มหาปุโรหิตเช่นนี้แหละที่เหมาะสมสำหรับเรา คือเป็นผู้บริสุทธิ์ ปราศจากอูบาย ไร้มลทิน แยกจากคนบาปทั้งปวง ประทับอยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์

27 พระองค์ไม่ต้องทรงนำเครื่องบูชาทุกวันๆ ดังเช่นมหาปุโรหิตอื่น ๆ ผู้ซึ่งถวายสำหรับความผิดของตัวเองก่อน แล้วจึงถวายสำหรับความผิดของประชาชน ส่วนพระองค์ได้ทรงถวายเครื่องบูชาเพียงครั้ง

(17) สดต 110:4; ฮีบ 5:6 (18) รม 8:3; กท 3:21 (19) พคค 3:57; กจ 13:39

(21) สดต 110:4; ฮีบ 5:6 (22) ฮีบ 8:6 (25) รม 8:34; 1 ทธ 2:5; ฮีบ 9:24; 1 ยน 2:1

(26) 2 คร 5:21; อฟ 1:20; ฮีบ 4:15 (27) ลนต 9:7; 16:6; ฮีบ 5:3

เดียว คือเมื่อพระองค์ได้ทรง
ถวายพระองค์เอง
28 ด้วยว่าพระราชบัญญัตินั้นได้
แต่งตั้งมนุษย์ที่อ่อนกำลังขึ้น
เป็นมหาปุโรหิต แต่คำทรง
ปฏิญาณนั้น ซึ่งมาภายหลังพระ
ราชบัญญัติ ได้ทรงแต่งตั้งพระ
บุตรขึ้น ผู้ถึงความสำเร็จเป็น
นิตย์

พิธีต่าง ๆ ซึ่งให้เห็นถึง

ความจริงของพระเจ้า

8 บัดนี้ ในเรื่องที่เราพูดมา
แล้วนั้น ข้อสรุปนั้นคือว่า
เรามีมหาปุโรหิตอย่างนี้เอง ผู้
ได้ประทับเบื้องขวาพระที่นั่ง
แห่งผู้ ทรงเดชาภาพในฟ้า
สวรรค์

2 เป็นผู้ปฏิบัติกิจในสถานบริ-
สุทธิและในพลับพลาแห่งองค์
พระผู้เป็นเจ้าของได้ทรงตั้งไว้ ไม่ใช่
มนุษย์ตั้ง

3 เพราะว่าทรงตั้งมหาปุโรหิต
ทุกคนขึ้นเพื่อให้ถวายของกำนัล
และเครื่องบูชา ด้วยเหตุนี้จึง
จำเป็นที่มหาปุโรหิตผู้นี้ต้องมี
สิ่งหนึ่งสิ่งใดถวายด้วย

4 เพราะถ้าพระองค์ทรงอยู่ใน
โลก พระองค์ก็จะได้ทรงเป็น
ปุโรหิต เพราะว่ามีปุโรหิตที่
ถวายของกำนัลตามพระราช
บัญญัติอยู่แล้ว

5 ปุโรหิตเหล่านั้นปฏิบัติตาม

แบบและเงาแห่งสิ่งเหล่านั้นที่
อยู่ในสวรรค์ เหมือนพระเจ้าได้
ทรงสั่งแกโมเสสครั้นเมื่อท่านจะ
สร้างพลับพลาขึ้นว่า `ดูเถิด
จงทำทุกสิ่งตามแบบอย่างที่เรา
แจ้งแก่ท่านบนภูเขา'

พันธสัญญาใหม่ก็เข้ามา

แทนที่พันธสัญญาเก่า

6 แต่ว่าพระองค์ได้ทรงเป็นคน
กลางแห่งพันธสัญญาอันประ-
เสริฐกว่าเก่า เพราะได้ทรงตั้ง
ขึ้นโดยพระสัญญาอันดีกว่าเก่า
เท่าใด บัดนี้พระองค์ก็ได้ดำ-
แหน่งอันเลิศกว่าเก่าเท่านั้น

7 เพราะว่าถ้าพันธสัญญาเดิม
นั้นไม่มีข้อบกพร่องแล้ว ก็ไม่
จำเป็นที่จะต้องมีพันธสัญญาที่
สองอีก

8 ด้วยว่า พระเจ้าตรัสดีเขาว่า
`องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "ดู
เถิด วันเวลาจะมาถึง ซึ่งเราจะ
ทำพันธสัญญาใหม่กับวงศ์วาน
อิสราเอล และวงศ์วานยูดาห์

9 ไม่เหมือนกับพันธสัญญาซึ่ง
เราได้กระทำกับบรรพบุรุษของ
เขาทั้งหลาย เมื่อเราจับมือ
เขาเพื่อนำเขาออกจากแผ่นดิน
อียิปต์ เพราะว่าเขาเหล่านั้นไม่
ได้มั่นอยู่ในพันธสัญญาของเรา
อีกต่อไปแล้ว เราจึงได้ละเขา
ไว้" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้
แหละ

(1) อฟ 1:20; คส 3:1; สบ 2:17; 3:1; 10:12 (2) สบ 9:8, 11-12, 24

(3) รม 4:25; กท 2:20; อฟ 5:2; สบ 5:1 (5) อพย 25:40; คส 2:17; สบ 9:23-24

(6) ลก 22:20; 2 คร 3:6, 8; สบ 7:22 (7) อพย 3:8; 19:5 (8) ยรม 31:31-34

10 "นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับวงศ์วานอิสราเอลภายหลังสมัยนั้น" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส "เราจะบรรจुरาชบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ที่ในดวงใจของเขาทั้งหลาย และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา

11 และทุกคนจะไม่สอนเพื่อนบ้านของตนและพี่น้องของตน แต่คนอื่นกว่า 'จงรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า' เพราะเขาทั้งหลายจะรู้จักเราหมด ตั้งแต่คนต่ำต้อยที่สุดถึงคนใหญ่โตที่สุด

12 เพราะเราจะกรุณาต่ออาการธรรมดาของเขา และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป"

13 เมื่อพระองค์ตรัสถึง "พันธสัญญาใหม่" พระองค์ทรงถือว่าพันธสัญญาเดิมนั้นพ้นสมัยไปแล้ว และสิ่งที่พ้นสมัยและเก่าไปแล้วนั้น ก็พร้อมที่จะเสื่อมสูญไป

พิธีต่างๆ ในพันธสัญญาเดิม
เป็นแบบอย่างของ
พันธสัญญาใหม่

9 แท้จริง ถึงแม้พันธสัญญาเดิมนั้นก็ยังได้มีกฎสำหรับการปรนนิบัติในพิธีนมัสการ และได้มีสถานอันบริสุทธิ์สำ-

หรับโลกนี้

2 เพราะเราได้มีพลับพลาสร้างขึ้นตงแต่เสร็จแล้ว คือห้องชั้นนอก ซึ่งมีคันทันประทีป โต๊ะ และขนมปังหน้าพระพักตร์ ห้องนี้เรียกว่าที่บริสุทธิ์

3 และภายในม่านชั้นที่สองมีห้องพลับพลาซึ่งเรียกว่า ที่บริสุทธิ์ที่สุด

4 ห้องนั้นมีแท่นทองคำสำหรับถวายเครื่องหอม และมีหีบพันธสัญญาหุ้มด้วยทองคำกุด้าน ในหีบนั้นมีโถทองคำใส่มานา และมีไม้เท้าของอาโรนที่ออกช่อ และมีแผ่นศิลาพันธสัญญา

5 และเหนือหีบนั้น มีรูปเศรฐแห่งสง่าราศีคลุมพระที่นั่งกรุณานั้น สิ่งเหล่านี้เราจะพรรณนาให้ละเอียดในที่นี้ไม่ได้

6 แล้วเมื่อจัดตั้งสิ่งเหล่านี้ไว้ อย่างนั้นแล้ว พวกปุโรหิตก็เข้าไปในพลับพลาห้องที่หนึ่งทุกครั้งทีปรนนิบัติพระเจ้า

7 แต่ในห้องที่สองนั้น มีมหาปุโรหิตผู้เดียวเท่านั้นที่เข้าไปได้ปีละครั้ง และต้องนำเลือดเข้าไปถวายเพื่อตัวเอง และเพื่อความผิดของประชาชนด้วย

8 อย่างนั้นแหละ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสำแดงว่า ทางซึ่งจะเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้นไม่

(10) ยรม 31:33; ศคย 8:8 (11) อสย 54:13 (12) รม 11:27 (13) 2 คร 5:17

(1) อพย 25:8; สบ 8:2 (3) อพย 26:31 (4) อพย 16:33 (5) อพย 25:17, 20

(6) กตว 18:2 (7) อพย 30:10; ลนต 16:34; สบ 5:3 (8) ยน 14:6; สบ 10:20

ได้ปรากฏแจ้งคราวเมื่อพลับ-
พลาเดิมยังตั้งอยู่

9 พลับพลาเดิมเป็นเครื่อง
เปรียบสำหรับในเวลานั้น คือมี
การถวายของให้และเครื่องบูชา
ซึ่งจะกระทำให้อาใจนิจยัคคิตและ
ชอบของผู้ถวายนั้นถึงที่สำเร็จ
ไม่ได้

10 ซึ่งเป็นแต่เพียงของกินของ
ดื่ม และพิธีชำระล้างต่าง ๆ
และเป็นพิธีสำหรับเนื้อหนังที่ได้
บัญญัติไว้จนกว่าจะถึงเวลาที่จะ
ต้องเปลี่ยนแปลงใหม่

**การถวายบูชาของพระคริสต์
เป็นความสำเร็จสมบูรณ์**

11 แต่เมื่อพระคริสต์ได้เสด็จมา
เป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐ
ซึ่งจะมาถึงโดยทางพลับพลาอัน
ใหญ่ยิ่งกว่าและสมบูรณ์ยิ่งกว่า
แต่ก่อน ที่ไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือ
และพูดได้ว่า มิได้เป็นอย่าง
ของโลกนี้

12 พระองค์เสด็จเข้าไปในที่
บริสุทธิ์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น
และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือด
แพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่
ทรงนำพระโลหิตของพระองค์
เองเข้าไป และทรงสำเร็จการไถ่
บาปชั่วนิรันดร์แก่เรา

13 เพราะถ้าเลือดวัวตัวผู้และ
เลือดแพะและเถ้าของลูกโคตัว
เมียที่ ประพรมลงบนคนบาป

สามารถชำระเนื้อหนังให้บริ-
สุทธิ์ได้

14 มากยิ่งกว่านั้นสักเท่าไรพระ
โลหิตของพระคริสต์ โดยพระ
วิญญาณนิรันดร์ได้ทรงถวาย
พระองค์เองแด่พระเจ้าเป็น
เครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิ
จะได้ทรงชำระใจนิจยัคคิตและ
ชอบของท่านทั้งหลายให้พ้นจาก
การกระทำที่ตายแล้ว เพื่อจะ
ได้ปฏิบัติพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์
อยู่

15 เพราะเหตุนี้พระองค์จึงทรง
เป็นคนกลางแห่งพันธสัญญา
ใหม่ เพื่อเมื่อมีผู้หนึ่งตายสำ-
หรับที่จะไถ่การละเมิดของคนที่
ได้ละเมิดต่อพันธสัญญาเดิมนั้น
แล้ว คนทั้งหลายที่ถูกเรียกแล้ว
นั้นจะได้รับมรดกอันนิรันดร์
ตามพระสัญญา

**การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์
ทำให้ทราบถึง**

พระประสงค์ของพระองค์

16 เพราะว่าในกรณีที่เกี่ยวข้องกับ
หนังสือพิณัยกรรม ผู้ทำหนังสือ
นั้นก็ต้องถึงแก่ความตายแล้ว

17 เพราะว่าเมื่อคนตายแล้ว
หนังสือพิณัยกรรมนั้นจึงใช้ได้
มิฉะนั้นเมื่อผู้ทำยังมีชีวิตอยู่
หนังสือพิณัยกรรมนั้นก็ใช้ไม่ได้

18 เหตุฉะนั้นพันธสัญญาเดิมก็
ไม่ได้ทรงตั้งขึ้นไว้โดยปราศจาก

(9) กท 3:21; ฮีบ 7:19 (10) ลนต 11:2; กตว 19:7 (11) อฟ 1:3-11; ฮีบ 10:1

(12) ดนล 9:24; ศคย 3:9 (13) ลนต 16:14; กตว 19:2 (14) ลก 1:74; ฮีบ 6:1

(15) รม 3:25; ฮีบ 3:1 (17) กท 3:15 (18) อพย 24:6

เลือด

19 เพราะว่าเมื่อโมเสสประกาศข้อบังคับทุกข้อแก่บรรดาพลไพร่ตามพระราชบัญญัติแล้ว ท่านจึงได้เอาเลือดลูกวัวและเลือดลูกแพะกับน้ำ และเอาขนแกะสีแดงและต้นหุสบมาประพรมหนังสือม้วนนั้น กับทั้งบรรดาคนทั้งปวง

20 กล่าวว่าเป็นเลือดแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระเจ้าทรงบัญญัติไว้แก่ท่านทั้งหลาย'

21 แล้วท่านก็เอาเลือดประพรมพลับพลากับเครื่องใช้ทุกชนิดในการปฏิบัตินั้นเช่นเดียวกัน

22 และตามพระราชบัญญัติถือว่า เกือบทุกสิ่งจะถูกชำระด้วยโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย

การเสียสละของพระคริสต์

23 เหตุฉะนั้นจึงจำเป็นต้องชำระแบบจำลองของสวรรค์โดยใช้เครื่องบูชาอย่างนี้ แต่ว่าของจริงในสวรรค์นั้น ต้องชำระด้วยเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่าเครื่องบูชาเหล่านั้น

24 เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ อันเป็นแบบจำลองจากของจริง แต่พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั้น

เอง และบัดนี้ทรงปรากฏจำเริญเพราะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย

25 พระองค์ไม่ต้องทรงถวายพระองค์เองซ้ำอีก เหมือนอย่างมหาปุโรหิตที่เข้าไปในที่บริสุทธิ์ทุกปีๆ นำเอาเลือดซึ่งไม่ใช่โลหิตของตัวเองเข้าไปด้วย

26 มิฉะนั้นพระองค์คงต้องทนทุกข์ทรมานบ่อยๆ ตั้งแต่สร้างโลกมา แต่ว่าเดี๋ยวนี้พระองค์ได้ทรงปรากฏในเวลาที่สุดนี้ครั้งเดียว เพื่อจะได้กำจัดความบาปได้ โดยถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา

27 มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่า จะต้องตายหนหนึ่ง และหลังจากนั้นก็จะมีกรพิพากษาฉันใด

28 ดังนั้นพระคริสต์ได้ทรงถวายพระองค์เองหนหนึ่ง เพื่อจะได้ทรงรับเอาความบาปของคนเป็นอันมาก แล้วพระองค์จะทรงปรากฏครั้งที่ สองปราศจากความบาปแก่บรรดาคนที่คอยพระองค์ให้เขาถึงความรอดฉันนั้น

พันธสัญญาเดิมสิ้นสุด
10 โดยเหตุที่พระราชบัญญัตินั้นได้เป็นแต่เงาของสิ่งดีที่จะมาภายหลัง มิใช่ตัวจริงของสิ่งนั้นทีเดียว พระ

(19) อพย 24:5-6; ลนต 14:4 (20) อพย 24:3; มธ 26:28 (21) อพย 29:12, 36

(22) ลนต 17:11 (23) สบ 8:5 (24) รม 8:34; สบ 6:20; 8:2 (25) สบ 9:7

(27) ปฐก 3:19; ปญจ 3:20 (28) อสย 53:12; มธ 26:28; รม 6:10 (1) สบ 7:19; 8:5

ราชบัญญัตินั้นจะใช้เครื่องบูชาที่เขาถวายทุกปี ๆ เสมอมากระทำให้ผู้ถวายสักการบูชาจนถึงที่สำเร็จไม่ได้

2 เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นได้ เขาคงได้หยุดการถวายเครื่องบูชาแล้วมิใช่หรือ เพราะถ้าผู้ที่มีสการนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ครั้งหนึ่งแล้ว เขาคงจะไม่รู้สึกรว่า มีบาปอีกต่อไป

3 แต่การถวายเครื่องบูชา นั้นเป็นเหตุให้ระลึกถึงความบาปทุกปี ๆ

4 เพราะเลือดวัวผู้และเลือดแพะ ไม่สามารถชำระความบาปได้

5 ดังนั้นเมื่อพระองค์เสด็จเข้ามาในโลกแล้ว พระองค์ได้ตรัสว่า "เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาพระองค์ไม่ทรงประสงค์ แต่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมกายสำหรับข้าพระองค์"

6 เครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์ไม่ทรงพอพระทัย

7 แล้วข้าพระองค์ทูลว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว โอ พระเจ้า ข้า เพื่อจะกระทำตามนำพระทัยพระองค์" (ในหนังสือม้วนก็มีเขียนเรื่องข้าพระองค์)

8 เมื่อพระองค์ตรัสตั้งนี้แล้วว่า "เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชา และเครื่องเผาบูชา และเครื่อง

บูชาไถ่บาป พระองค์ไม่ทรงประสงค์และไม่ทรงพอพระทัย" ซึ่งเขาได้บูชาตามพระราชบัญญัตินั้น

9 แล้วพระองค์จึงตรัสว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว โอ พระเจ้า ข้า เพื่อจะกระทำตามนำพระทัยพระองค์" พระองค์ทรงยกเลิกกระบบเดิมนั้นเสีย เพื่อจะทรงตั้งระบบใหม่

10 โดยนำพระทัยนั้นเองที่เราทั้งหลายได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ โดยการถวายพระกายของพระเยซูคริสต์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

11 ฝ่ายปโรหิตทุกคนก็ยืนปฏิบัติอยู่ทุกวัน ๆ และนำเอาเครื่องบูชาอย่างเดียวกันมาถวายเนื่อง ๆ เครื่องบูชา นั้นจะยกเอาความบาปไปเสียไม่ได้เลย

12 ฝ่ายพระองค์นี้ ครั้นทรงถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพียงหนเดียวซึ่งใช้ได้เป็นนิรันดร์ ก็เสด็จประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า

13 ตั้งแต่นั้นไปพระองค์คอยอยู่จนถึงบรรดาศักดิ์ของพระองค์ จะถูกปราบลงเป็นที่รองพระบาทของพระองค์

14 เพราะว่าโดยการทรงถวายบูชาหนเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระ

(4) มคา 6:6-7 (5) สดต 40:6-8

(10) ยน 17:19; อฟ 5:26; ฮบ 2:11; 9:12; 10:14, 29; 13:12 (11) กตว 28:3

(12) สดต 110:1; คส 3:1; ฮบ 1:3 (13) สดต 110:1; ฮบ 1:13

แล้วถึงที่สำเร็จเป็นนิรันดร์
15 และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็
ทรงเป็นพยานให้แก่เราด้วย
เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสไว้แล้ว
ว่า

**พระเจ้าไม่ทรงจดจำ
ความบาปของคนที่เชื่อ**

16 "นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะ
กระทำกับเขาทั้งหลายภายหลัง
สมัยนั้น" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส
"เราจะบรรจुरาชบัญญัติของเรา
ไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลายและ
จะจารึกมันไว้ในดวงใจของเขา
ทั้งหลาย

17 และจะไม่จดจำบาปและความ
ชั่วช้าของเขาอีกต่อไป"

18 ดังนั้นเมื่อมีการลบบาปแล้ว
ก็ไม่มีภาระถวายเครื่องบูชาใด
บาปอีกต่อไป

**พระคริสต์เป็นทาง
ที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้า**

19 เหตุฉะนั้นนี่ น่องทั้งหลาย
เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปในที่
บริสุทธิ์ที่สุดโดยพระโลหิตของ
พระเยซู

20 ตามทางใหม่และเป็นทางที่มี
ชีวิต ซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดออก
สำหรับเราทั้งหลายโดยม่านนั้น
คือเนื้อหนังของพระองค์

21 และครั้งเรามีมหาปุโรหิต
สำหรับครอบครองของพระเจ้า
แล้ว

22 ก็ให้เราเข้ามาใกล้ด้วยใจจริง
ด้วยความเชื่ออันเต็มเปี่ยม มีใจ
ที่ถูกประพรมชำระพ้นจากการ
วินิจฉัยผิดและชอบที่ชั่วร้ายและ
มีกายล้างชำระด้วยน้ำอันใสบริ-
สุทธิ์

23 ให้เรายึดมั่นในความเชื่อที่
เราทั้งหลายรับไว้ นั้น โดยไม่
หวั่นไหว (เพราะว่าพระองค์ผู้
ทรงประทานพระสัญญา นั้นทรง
สัตย์ซื่อ)

24 และให้เราพิจารณาต่อกันและ
กัน เพื่อเป็นเหตุให้มีความรัก
และกระทำการดี

25 ซึ่งเราเคยประชุมกันนั้นน้อย
ให้หยุด เหมือนอย่างบางคนเคย
กระทำนั้น แต่จงเตือนสติกัน
และกัน และให้มากยิ่งขึ้นเมื่อ
ท่านทั้งหลายเห็นวันเวลานั้น
ใกล้เข้ามาแล้ว

**การปฏิบัติของพระคริสต์
และเครื่องบูชาอื่น ๆ**

26 เมื่อเราได้รับความรู้ เรื่อง
ความจริงแล้ว แต่เรายังขึ้นทำ
ผิดอีก เครื่องบูชาใดบาปก็จะมี
มีเหลืออยู่เลย

27 แต่จะมีความหวาดกลัวใน
การรอดคอยการพิพากษาโทษ
และไฟอันร้ายแรง ซึ่งจะกินเอา
บรรดาคนที่ขัดขวางนั้นเสีย

28 คนที่ได้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ
ของโมเสสนั้น ถ้ามีพยาน

(16) ยรม 31:33; ฮีบ 8:10 (19) อฟ 2:18; ฮีบ 4:16 (20) ยน 14:6; ฮีบ 7:24-25

(22) อฟ 3:12; ฮีบ 7:19 (23) 1 คร 1:9; 1 ธส 5:24 (25) กจ 2:42; รม 13:11

(26) กตว 15:30; ฮีบ 6:6; 2 ปต 2:20 (27) ศพย 1:18 (28) พบท 17:2; มธ 18:16

สักสองสามปาก ก็จะต้องตาย
โดยปราศจากความเมตตา

29 ท่านทั้งหลายคิดดูซิว่าคนที่
เหยียบย่ำพระบุตรของพระเจ้า
และดูหมิ่นพระโลหิตแห่งพันธ-
สัญญาซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์ว่า
เป็นสิ่งที่ชั่วช้า และประมาทต่อ
พระวิญญาณผู้ทรงพระคุณ ควร
จะถูกลงโทษมากยิ่งขึ้นสัก
เท่าใด

30 เพราะเรารู้จักพระองค์ผู้ได้
ตรัสว่า 'การแก้แค้นเป็นของเรา
เราจะตอบสนอง องค์พระผู้เป็น
เจ้าได้ตรัส' และได้ตรัสอีก
ว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรง
พิพากษาประชาชนของพระ
องค์'

31 การตกอยู่ในอู่พระหัตถ์
ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์นั้น
เป็นที่น่าหวาดกลัว

32 แต่ท่านทั้งหลายจงระลึกถึง
คราวก่อนนั้น หลังจากที่ท่านได้
รับความสว่างแล้ว ท่านได้ออด
ทนต่อความยากลำบากอย่าง
ใหญ่หลวง

33 บางที่ท่านก็ถูกประจานให้
อับอายขายหน้าและถูกข่มเหง
บางที่ท่านก็ร่วมทุกข์กับคนที่ถูก
ข่มเหงนั้น

34 เพราะว่าท่านทั้งหลายมีใจ
เมตตาต่อข้าพเจ้าในเมื่อข้าพ-
เจ้าต้องถูกขังไว้ และเมื่อมี

คนปล้นชิงเอาทรัพย์สินของของ
ท่านไป ท่านก็ยอมให้ด้วยใจ
ยินดี เพราะท่านรู้แล้วว่า ท่าน
มีทรัพย์สินสมบัติที่ประเสริฐกว่า
และถาวรกว่านั้นอีกในสวรรค์
35 เหตุฉะนั้น ขออย่าได้ละทิ้ง
ความไว้วางใจของท่าน ซึ่งมี
บำเหน็จอันยิ่งใหญ่

36 ด้วยว่าท่านทั้งหลายต้องการ
ความเพียร เพื่อว่าครั้งท่าน
กระทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้า
สำเร็จได้ ท่านจะได้รับตามคำ
ทรงสัญญา

37 'เพราะอีกไม่นานพระองค์ผู้
จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะ
ไม่ทรงชักช้า

38 แต่คนชอบธรรมจะมีชีวิต
ดำรงอยู่โดยความเชื่อ แต่ถ้า
ผู้ใดเสื่อมถอย ใจของเราจะ
ไม่มีความพอใจในคนนั้นเลย'

39 แต่เราทั้งหลายไม่อยู่ฝ่ายคน
เหล่านั้น ที่กลับถอยหลังถึง
ความพินาศ แต่อยู่ฝ่ายคนเหล่านี
นั้นที่เชื่อจนให้จิตวิญญาณถึงที่
รอด

ความเชื่อได้แสดงออก

โดยบุคคลแห่งความเชื่อ

1 บัดนี้ ความเชื่อคือความ
แน่วแน่ในสิ่งที่เราหวังไว้
เป็นหลักฐานมั่นใจว่า สิ่ง
ที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง

2 โดยความเชื่อนี้เอง พวก

(29) มธ 12:31; 1 คร 11:29; ฮีบ 2:3 (30) พบญ 32:35 (31) ลก 12:5 (32) กท 3:4
(33) 1 คร 4:9; ฟป 1:7 (34) มธ 5:12; 2 ทธ 1:16 (35) มธ 5:12 (36) ลก 21:19
(37) ฮีบ 2:3-4; ลก 18:8 (38) รม 1:17 (39) กจ 16:31; 2 ปด 2:20 (1) รม 8:24

บรรพบุรุษก็ได้รับการรับรอง
3 โดยความเชื่อนี้เอง เราจึงเข้าใจว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างกัลปจักรวาลด้วยพระดำรัสของพระองค์ ดังนั้นสิ่งที่มองเห็นจึงเป็นสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่ไม่ปรากฏให้เห็น

อาเบล

4 โดยความเชื่อ อาเบลนั้นจึงได้นำเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่าเครื่องบูชาของคาอินมาถวายแด่พระเจ้า เพราะเหตุเครื่องบูชา นั้นจึงมีพยานว่า ท่านเป็นคนชอบธรรม คือพระเจ้าทรงเป็นพยานแก่ของถวายของท่าน โดยความเชื่อนั้น แม้ว่าอาเบลตายแล้วท่านก็ยังพุดอยู่

เอโนค

5 โดยความเชื่อ เอโนคจึงถูกรับขึ้นไป เพื่อไม่让您ประสบกับความตาย ไม่มีผู้ใดพบท่าน เพราะพระเจ้าทรงรับท่านไปแล้ว ก่อนที่ทรงรับท่านขึ้นไปนั้นมีพยานว่า ท่านเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

6 แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่ยอพระทัยของพระองค์ก็ไม่ได้เลย เพราะว่าผู้ที่มาหาพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่ปลงใจแสวง

หาพระองค์

โนอาห์

7 โดยความเชื่อ เมื่อพระเจ้าทรงเตือนโนอาห์ถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่ปรากฏ ท่านมีใจเกรงกลัวจัดแจงต้อนาวา เพื่อช่วยครอบครัวของท่านให้รอด และด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงได้ปรับโทษแก่โลก และได้เป็นทายาทแห่งความชอบธรรม ซึ่งบังเกิดมาจากความเชื่อ

อับราฮัมและนางซาราห์

8 โดยความเชื่อ เมื่อทรงเรียกให้อับราฮัมออกเดินทางไปยังที่ซึ่งท่านจะรับเป็นมรดก ท่านได้เชื่อฟังและได้เดินทางออกไป โดยหารู้ไม่ว่าจะไปทางไหน

9 โดยความเชื่อ ท่านได้พำนักในแผ่นดินแห่งพระสัญญาอันเหมือนอยู่ในดินแดนแปลกถิ่น คืออาศัยอยู่ในเต็นท์กับอัสอัคและยาโคบซึ่งเป็นทายาทด้วยกันกับท่านในพระสัญญาอันเดียวกันนั้น

10 เพราะว่าคุณได้คอยอยู่เพื่อจะได้เมืองที่มีราก ซึ่งพระเจ้าเป็นนายช่างและเป็นผู้ทรงสร้างขึ้น

11 โดยความเชื่อ นางซาราห์เองเช่นกันจึงได้รับพลังตั้งครรภ์ และได้คลอดบุตรเมื่อชรามากแล้ว เพราะนางถือว่าพระองค์ผู้

(3) สดต 33:6 (4) ปฐก 4:3-5; สบ 12:24 (5) ปฐก 5:21-24

(7) ปฐก 6:13-22; รม 3:22; 1 ปต 3:20 (8) ปฐก 12:1-4 (9) ปฐก 12:8; สบ 6:17

(10) สบ 12:22; 13:14; วา 21:10 (11) ปฐก 17:19; 21:1-2; ลก 1:36; สบ 10:23

ได้ทรงประทานพระสัญญา
ทรงเป็นผู้สืบทอดชื่อ

12 เหตุฉะนั้น คนเป็นอันมาก
ดูจดาวในท้องฟ้า และดูจเมื่อด
ทรายที่ทะเลซึ่งนับไม่ได้ได้บัง-
เกิดแต่ชายคนเดียว และชายคน
นั้นก็เท่ากับคนที่ตายแล้วด้วย

13 บรรดาคนเหล่านั้นได้ตายไป
ในระหว่างที่เชื่ออยู่ ยังไม่ได้รับ
ผลตามพระสัญญาทั้งหลายนั้น
แต่ได้แลเห็นพระสัญญาแต่ไกล
ก็เชื่อมั่นและต้อนรับพระสัญญา
เหล่านั้นไว้ และได้ยอมรับว่า
เขาทั้งหลายเป็นคนต่างตัวและ
เป็นผู้สัจอยู่แผ่นดินโลก

14 เพราะคนที่พูดอย่างนี้ ก็
แสดงให้เห็นชัดแล้วว่า เขากำลัง
แสวงหาเมืองที่จะได้เป็นของเขา

15 และแท้จริงถ้าเขาคิดถึงบ้าน
เมืองที่เขาจากมานั้น เขาก็คงจะ
มีโอกาสกลับไปได้

16 แต่บัดนี้เขาปรารถนาที่จะอยู่
ในเมืองที่ประเสริฐกว่านั้น คือ
เมืองสวรรค์ เหตุฉะนั้นพระเจ้า
จึงมิได้ทรงละอายเมื่อเขาเรียก
พระองค์ว่าเป็นพระเจ้าของเขา
เพราะพระองค์ได้ทรงจัดเตรียม
เมืองหนึ่งไว้สำหรับเขาแล้ว

17 โดยความเชื่อ เมื่ออับราฮัม
ถูกลองใจก็ได้ถวายอิสอัคเป็น
เครื่องบูชา นี่แหละท่านผู้ได้รับ
พระสัญญาเหล่านั้นก็ได้ถวาย

บุตรชายคนเดียวของตนที่ได้ให้
กำเนิดมา

18 คือบุตรที่มีพระดำรัสไว้ว่า
'เขาจะเรียกชื่อสายของเจ้าทาง
สายอิสอัค'

19 ท่านเชื่อว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์
สามารถให้อิสอัคเป็นขึ้นมาจาก
ความตายได้ และท่านได้รับบุตร
นั้นกลับคืนมาอีก ประหนึ่งว่า
บุตรนั้นเป็นขึ้นมาจากตาย

อิสอัคและยาโคบ

20 โดยความเชื่อ อิสอัคได้อวย
พรแก่ยาโคบและเอซาว คือ
เกี่ยวกับเหตุการณ์ซึ่งจะบังเกิด
ภายหน้านั้น

21 โดยความเชื่อ ยาโคบเมื่อ
จะตายได้อวยพรแก่บุตรชายทั้ง
สองของโยเซฟ และได้**น่มัสการ**
ขณะที่ ค้ำอยู่บนหัวไม้เท้าของ
ท่าน

โยเซฟ

22 โดยความเชื่อ โยเซฟเมื่อ
กำลังจะตายได้กล่าวถึงการที่ชน
ชาติอิสราเอลจะออกไป และได้
มีคำสั่งไว้เรื่องกระดูกของท่าน

โมเสสและบิธามารดาของท่าน

23 โดยความเชื่อ เมื่อโมเสส
บังเกิดมาแล้ว บิธามารดาได้
ซ่อนท่านไว้ถึงสามเดือน เพราะ
เห็นว่า**เป็นเด็กอุปงาม** และไม่
ได้กลัวคำสั่งของกษัตริย์นั้น

24 โดยความเชื่อ ครั้นโมเสส

(12) ปฐก 15:5; รรม 4:19 (13) ปฐก 12:7 (14) สบ 13:14 (15) ปฐก 11:31

(16) ปฐก 26:24 (17) ปฐก 22:1 (18) ปฐก 21:12 (19) รรม 4:17 (20) ปฐก 27:26

(21) ปฐก 48:1 (22) ปฐก 50:24; อพย 13:19 (23) อพย 1:16 (24) อพย 2:11-15

วัฒนาโตขึ้นแล้ว ไม่ยอมให้เรียกว่าเป็นบุตรชายของธิดากษัตริย์ฟาโรห์

25 ท่านเลือกการร่วมทุกข์กับชนชาติของพระเจ้า แทนการเรียงสำราญในความบาปสักเวลาหนึ่ง
26 ท่านถือว่าความอัปยศของพระคริสต์ ประเสริฐกว่าคลังทรัพย์ในประเทศอียิปต์ เพราะท่านหวังบำเหน็จที่จะได้รับนั้น
27 โดยความเชื่อ ท่านได้ออกจากประเทศอียิปต์ โดยมิได้เกรงกลัวความกริ้วของกษัตริย์ เพราะท่านยอมทนอยู่เหมือนประหนึ่งได้เห็นพระองค์ผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา

28 โดยความเชื่อ ท่านได้ถึงเทศกาลปัสกาและพิธีประพรมเลือด เพื่อมิให้อองค์เพชฌฆาตผู้ประหารบุตรหัวปีมาถูกต้องพวกอิสราเอลได้

29 โดยความเชื่อ พวกอิสราเอลได้ข้ามทะเลแดงเหมือนกับว่าเดินบนดินแห้ง แต่เมื่อพวกอียิปต์ได้ลองเดินข้ามดูบ้าง ก็จมน้ำตายหมด

ชาวอิสราเอลที่เมืองเยรีโค

ราหับหญิงแพศยา

30 โดยความเชื่อ เมื่อพวกอิสราเอลล้อมกำแพงเมืองเยรีโคไว้ถึงเจ็ดวันแล้ว กำแพงเมืองก็พังลง

31 โดยความเชื่อ ราหับหญิงแพศยาจึงมิได้พินาศไปพร้อมกับคนเหล่านั้นที่มิได้เชื่อ เมื่อนางได้ต้อนรับคนสอดแนมนั้นไว้อย่างสันติ

ตัวอย่างอื่น ๆ เกี่ยวกับ

ความเชื่อของพวกมหาบุรุษ

32 และข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรต่อไปอีกเล่า เพราะไม่มีเวลาพอที่จะกล่าวถึงกิเดโอน บาราค แชมสัน เยฟธาห์ ดาวิด และซามูเอล และศาสตาศาพยากรณ์ทั้งหลาย

33 โดยความเชื่อ ท่านเหล่านั้นจึงได้มีชัยเหนืออาณาจักรต่างๆ ได้กระทำการชอบธรรม ได้รับพระสัญญา ได้ปิดปากสิงโต

34 ได้ดับไฟที่ไหม้อย่างรุนแรง ได้พ้นจากคมดาบ ความอ่อนแอของท่านก็กลับเป็นความเข้มแข็ง มีกำลังความสามารถในการทำสงคราม ได้ตีกองทัพประเทศอื่นๆ แตกพ่ายไป

35 พวกผู้หญิงก็ได้รับคนพวกของนางที่ ตายแล้วกลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาอีก บางคนก็ถูกรัชมาน แต่ก็มิยอมรับการปลดปล่อย เพื่อเขาจะได้รับการเป็นขึ้นมาจากความตายอันประเสริฐกว่า

36 บางคนถูกทดลองโดยคำเยาะเย้ยและการถูกโบยตี และ

(26) รม 8:18; 2 คร 4:17 (27) อพย 10:28 (28) อพย 12:21 (29) อพย 14:22-29 (30) ยชว 6:20 (31) ยชว 2:1; ยก 2:25 (32) วนฉ 4:6; 1 ซมอ 7:9 (33) วนฉ 14:6 (34) ดนล 3:23 (35) 1 พกษ 17:22; 2 พกษ 4:35 (36) ปฐก 39:20; 1 พกษ 22:27

ยังถูกล่ามโซ่และถูกขังคุกด้วย
37 บางคนถูกหินขว้าง บางคนก็
ถูกเลื่อยเป็นท่อนๆ บางคนถูก
ทดลอง บางคนก็ถูกฆ่าด้วยดาบ
บางคนที่ยิวสัจจรไปนุ่งห่ม
หนังแกะและหนังแพะ อดอยาก
ทนทุกข์เวทนาและทนการเคี่ยว
เข็ญ

38 (โลกไม่สมกับคนเช่นนั้น
เลย) เขาพาเนจรไปในถิ่นทุร-
กันดารและตามภูเขา และอยู่
ตามถ้ำและตามโพรง

39 คนเหล่านั้นทุกคนมีชื่อเสียง
ดีโดยความเชื่อของเขา แต่เขาก็
ยังไม่ได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้

40 ด้วยว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียม
การอย่างดีไว้สำหรับเราทั้ง
หลาย เพื่อไม่ให้เขาทั้งหลายถึง
ที่สำเร็จนอกจากเรา

จงวิ่งด้วยความเพียร
12 เหตุฉะนั้น ครั้นเรามี
พยานหมู่ใหญ่อย่างนั้น
อยู่รอบข้าง ให้เราทิ้งของหนัก
ทุกสิ่งที่ขัดข้องอยู่ และการผิดที่
เรามากง่ายกระทำนั้น และการวิ่ง
แข่งกันที่กำหนดไว้สำหรับเรา
นั้น ให้เราวิ่งด้วยความเพียร
พยายาม

2 หมายเอาพระเยซูเป็นผู้ริเริ่ม
ความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความ
เชื่อของเราสำเร็จ เพราะเห็นแก่
ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้านั้น

พระองค์ได้ทรงทนเอากางเขน
ทรงถือว่าความละอายไม่เป็นสิ่ง
สำคัญอะไร และได้เสด็จประทับ
เบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้า
แล้ว

การเตือนของพระเจ้า

3 ด้วยว่า ท่านทั้งหลายจงพินิจ
คิดถึงพระองค์ ผู้ได้ทรงทนเอา
การตีเตียนนินทาแห่งคนบาป
ต่อพระองค์มากเท่าใด เพื่อท่าน
ทั้งหลายจะไม่อ่อนระอาใจไป

4 ท่านทั้งหลายยังไม่ได้สู้รบกับ
ความบาปจนถึงโลหิตตก

5 และท่านได้ลิ้มคำเตือนนั้นเสีย
ซึ่งได้เตือนท่านเหมือนกับเตือน

บุตรว่า 'บุตรชายของเราเอ๋ย
อย่าดูหมิ่นการเตือนขององค์
พระผู้เป็นเจ้า และอย่าระอาใจ

เมื่อพระองค์ทรงตีเตียนท่านนั้น
6 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตี

สอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และ
เมื่อพระองค์ทรงรับผู้ใดเป็น
บุตร พระองค์ก็ทรงเมียนตีผู้
นั้น'

7 ถ้าท่านทั้งหลายทนเอาการตี
สอน พระเจ้าย่อมทรงปฏิบัติต่อ
ท่านเหมือนท่านเป็นบุตร ด้วย
ว่ามีบุตรคนใดเล่าที่บิดาไม่ได้ตี
สอนเขาบ้าง

8 แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ได้ถูก
ตีสอนเช่นเดียวกับคนทั้งปวง
ท่านก็ไม่ได้เป็นบุตร แต่เป็นลูก

(37) 1 พกษ 19:13; 2 พกษ 1:8 (38) 1 พกษ 18:4 (39) สบ 11:2, 13 (40) สบ 5:9

(1) รม 12:12; 1 คร 9:24 (2) สดต 110:1; ลก 24:26 (3) มธ 10:24 (4) 1 คร 10:13

(5) โยบ 5:17; สภข 3:11 (6) สดต 94:12; วว 3:19 (7) พบทญ 8:5 (8) 1 ปด 5:9

ที่ไม่มีพ้อ

9 อีกประการหนึ่ง เราทั้งหลาย ได้มีบิดาตามเนื้อหนังที่ได้ดี สอนเรา และเราจึงได้นับถือ บิดานั้น ยิ่งกว่านั้นอีก เราควร จะได้ยำเกรงบนอบต่อพระ บิดาแห่งจิตวิญญาณและจำเรอ ชีวิตมิใช่หรือ

10 เพราะแท้จริงบิดาเหล่านั้น ดิสอนเราเพียงช่วงเวลาเล็กน้อย ตามความเห็นดีเห็นชอบของเขา เท่านั้น แต่พระองค์ได้ทรงดี สอนเราเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อให้เราได้เข้าส่วนในความ บริสุทธิของพระองค์

11 ดังนั้น การดีสอนทุกอย่าง เมื่อกำลังถูกอยู่นั้นไม่เป็นการ ชื่นใจเลย แต่เป็นการเศร้าใจ แต่ภายหลังก็กระทำให้เกิดผล เป็นความสุขสำราญแก่บรรดา คนที่ต้องทนอยู่นั้น คือความ ชอบธรรมนั่นเอง

12 เพราะเหตุนี้ จงยกมือที่ อ่อนแรงขึ้น และจงให้เท้าที่ อ่อนล้ามีกำลังขึ้น

13 และจงกระทำทางที่เท้าของ ท่านจะเดินไปนั้นให้ตรงไป เพื่อ อากาศที่ทำให้ง่ายจะมีได้กำเริบ ขึ้น แต่จะได้หายเป็นปกติ

14 จงอุตสาหะที่จะสงบสุขอยู่กับ คนทั้งปวง และที่จะได้ใจบริ สุทธิ ด้วยว่านอกจากนั้นไม่มี

ใครจะได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า 15 และจงระวังให้ดีเกรงว่าจะมี บางคนกำลังเสื่อมจากพระกรุ ณาคุณของพระเจ้า และเกรงว่า จะมีรากขมขึ้นแซมขึ้นมาทำให้ เกิดความยุ่งยากแก่ท่าน และ เป็นเหตุให้คนเป็นอันมากมล ทินไป

คำเตือนถึงผู้ปฏิเสธพระคริสต์ 16 และเกรงว่าจะมีคนที่กระทำ ผิดประเวณี หรือคนประมาท เหมือนอย่างเอซาว ผู้ได้อา สิทธิของบุตรหัวปีนั้นขายเสีย เพราะเห็นแก่อาหารคำเดียว

17 เพราะท่านทั้งหลายก็รู้ อยู่แล้วว่า ต่อมาภายหลังเมื่อเอ- ซาวอยากได้รับพรนั้นเป็นมรดก เขาก็ได้รับคำปฏิเสธ เพราะเขา ไม่มีหนทางแก้ไขเลย ถึงแม้ว่า ได้กลับใจแสวงหาจนนำตาไหล

การชุมนุมใหญ่ของ

ผู้ทรยศทั้งหมด

18 ท่านทั้งหลายไม่ได้มาถึงภู เขาที่จะถูกต้องได้ และที่ได้ไหม ไฟแล้ว และถึงที่ดำ ถึงที่มีมืดมิด และถึงที่ลมพายุ

19 และถึงเสียงแตร และถึงพระ สุรเสียงตรัส ซึ่งคนเหล่านั้นที่ ได้ยินแล้วได้อ้อนวอนขอไม่ให้ ตรัสแก่เขาอีก

20 (เพราะว่าข้อความที่ ทรง บัญญัติไว้นั้นเขาทนไม่ได้ คือที่

(9) โยบ 12:10 (10) ลนต 11:44 (11) อสย 32:17; 2 ทธ 4:8 (12) อสย 35:3

(14) สดต 34:14; มธ 5:8 (15) พบญ 29:18; 2 คร 6:1 (16) ปฐก 25:33; 1 คร 6:13

(17) ปฐก 27:30-40 (18) อพย 19:12; พบญ 4:11 (19) อพย 20:18-26; พบญ 5:25

ว่า “แม้แต่สัตว์ถ้าแตะต้องภูเขา
นั้นก็จะต้องถูกขว้างด้วยก้อน
หินให้ตาย หรือแทงทะลุด้วย
แหลนให้ตาย”

21 สิ่งที่เห็นนั้นน่ากลัวจริงๆจน
โมเสสเองก็กล่าวว่า “ข้าพเจ้า
กลัวจนตัวสั่น”)

22 แต่ท่านทั้งหลายได้มาถึงภู
เขาศิโยน และมาถึงเมืองของ
พระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์อยู่
คือกรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์
และมาถึงที่ชุมนุมทูตสวรรค์
มากมายเหลือที่จะนับได้

23 และมาถึงที่ชุมนุมอันใหญ่
และมาถึงคริสตจักรของบุตรหัว
ปี ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว
และมาถึงพระเจ้าผู้ทรงพิพาก-
ษาคนทั้งปวง และมาถึงจิต
วิญญาณของคนชอบธรรมซึ่งถึง
ความสมบูรณ์แล้ว

24 และมาถึงพระเยซู ผู้กลาง
แห่งพันธสัญญาใหม่ และมาถึง
พระโลหิตประพรมที่มีเสียงร้อง
อันประเสริฐกว่าเสียงโลหิตของ
อาเบล

จงอย่าเพิกเฉยต่อ

การที่พระเจ้าทรงเรียก

25 จงระวังให้ดี อย่าปฏิเสธ
ไม่ยอมฟังพระองค์ผู้ตรัสนั้น
เพราะว่าถ้าเขาเหล่านั้นที่ปฏิเสธ
ไม่ยอมฟังคำเตือนของพระองค์
ที่พื้นแผ่นดินโลกไม่ได้พ้นโทษ

ถ้าเราเมินหน้าจากพระองค์ผู้
ทรงเตือนจากสวรรค์ เราทั้ง
หลายก็จะได้พ้นโทษมากยิ่งขึ้น
กว่านั้นอีก

26 พระสุรเสียงของพระองค์
ครานั้นได้บันดาลให้แผ่นดิน
หวั่นไหว แต่บัดนี้พระองค์ได้
ตรัสสัญญาไว้ว่า “อีกครั้งหนึ่ง
เราจะกระทำให้หว่านไหว
มิใช่แผ่นดินโลกแห่งเดียว แต่
ทั้งสวรรค์ด้วย”

27 และพระดำรัสที่ตรัสไว้ว่า
‘อีกครั้งหนึ่ง’ นั้น แสดงว่า
สิ่งที่หวั่นไหวนั้นจะถูกกำจัดเสีย
เหมือนกับสิ่งที่ทรงสร้างให้มีขึ้น
เพื่อให้สิ่งที่ไม่หวั่นไหวคงเหลือ
อยู่

28 เหตุฉะนั้น ครั้นเราได้
อาณาจักรที่ไม่หวั่นไหวมาแล้ว
ก็ให้เราได้รับพระคุณ เพื่อเราจะ
ได้ปฏิบัติพระเจ้าตามชอบพระ
ทัยของพระองค์ ด้วยความ
เคารพและยำเกรง

29 เพราะว่าพระเจ้าของเรานั้น
ทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ

คำสั่งฉันพี่น้อง

13 จงให้ความรักฉันพี่น้อง
มีอยู่ต่อกันเสมอไป
2 อย่าละเลยที่จะต้อนรับแขก
แปลกหน้า เพราะว่าโดยการ
กระทำเช่นนั้น บางคนก็ได้ต้อนรับ
ทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว

(23) ปฐก 18:25; สดต 50:6 (24) ปฐก 4:10; อพย 24:8; 1 ทธ 2:5 (25) ฮีบ 2:2-3

(26) ฮีบ 2:6 (27) อสย 34:4; รม 8:19; 1 คร 7:31; ฮีบ 1:10 (28) ฮีบ 13:15, 21

(29) อพย 24:17 (1) รม 12:10 (2) ปฐก 18:1-22; 19:1; มธ 25:35; รม 12:13

3 จงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่ถูก
จองจำอยู่ เหมือนหนึ่งว่าท่าน
ทั้งหลายก็ถูกจองจำอยู่กับเขา
จงระลึกถึงคนทั้งหลายที่ถูก
เคียวเชี้ย เหมือนหนึ่งว่า
เป็นตัวของท่านเองซึ่งมีร่างกาย
เหมือนอย่างเขาด้วย

4 การสมรสเป็นที่นับถือแก่คน
ทั้งปวง และที่นอนก็ปราศจาก
มลทิน แต่คนที่ล่วงประเวณีและ
คนเล่นชู้ นั้น พระเจ้าจะทรง
พิพากษาโทษเขา

5 ท่านจงพ้นจากการรักเงิน จง
พอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะ
ว่าพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า "เรา
จะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่าน
เลย"

6 เพื่อว่าเราทั้งหลายจะกล่าว
ด้วยใจกล้าว่า 'องค์พระผู้เป็น
เจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของข้าพ-
เจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะ
ทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า'

7 ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคน
เหล่านั้นที่ปกครองท่าน ผู้ซึ่งได้
ประกาศพระวามะของพระเจ้า
แก่ท่าน และจงพิจารณาดูผล
ปลายทางของเขา แล้วจงตาม
อย่างความเชื่อของเขา

8 พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือน
เดิมในเวลาวานนี้ และเวลานี้
และต่อไปเป็นนิกาล

9 อย่าหลงไปตามคำสอนต่าง ๆ

ที่แปลก ๆ เพราะว่าเป็นการดีอยู่
แล้วที่จะให้กำลังใจเข้มแข็งขึ้น
ด้วยพระคุณ ไม่ใช่ด้วยอาหาร
การกินซึ่งไม่เคยเป็นประโยชน์
แก่คนที่หลงติดอยู่เลย

การยอมรับคำดูหมิ่น

เหยียดหยาม

เพื่อพระคริสต์

10 เรามีแท่นบูชาแท่นหนึ่ง และ
คนที่ปรนนิบัติในพลับพลา
นั้น ไม่มีสิทธิ์ที่จะรับประทานของ
จากแท่นนั้นได้

11 เพราะร่างของสัตว์เหล่านั้น
ที่มหาปุโรหิตได้อาเลียดเข้าไป
ในสถานบริสุทธิ์เพื่อเป็นเครื่อง
บูชาได้ บาปนั้น ก็ต้องเอาไป
เผาเสียนอกค่าย

12 เหตุฉะนั้น พระเยซูก็ได้ทรง
ทนทุกข์ทรมานภายนอกประตู
เมืองเช่นเดียวกัน เพื่อทรงชำระ
ประชาชนให้บริสุทธิ์ ด้วยพระ
โลหิตของพระองค์เอง

13 เพราะฉะนั้น ให้เราทั้งหลาย
ออกไปหาพระองค์ภายนอกค่าย
นั้น และยอมรับคำดูหมิ่น
เหยียดหยามเพื่อพระองค์

14 เพราะว่าที่นี่เราไม่มีเมืองที่
ถาวร แต่เราแสวงหาเมืองที่
จะมีในภายหน้า

คำเตือนให้ยอมอยู่

ในโอวาทของผู้ปกครอง

15 เหตุฉะนั้น ให้เราถวายคำ

(3) มธ 25:36; สบ 10:34 (4) สภข 5:18-19; 1 คร 6:9; กท 5:19, 21; 1 สส 4:6

(5) ปฐก 28:15; พบญ 31:6, 8; ยชว 1:5 (6) สดต 27:1; 118:6

(8) ยน 8:58; 2 คร 1:19; สบ 1:12 (13) 1 ปต 4:14 (15) ลนต 7:12; อสย 57:19

สรรเสริญเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าตลอดไปโดยทางพระองค์ นั่นคือผลแห่งริมฝีปากที่ชอบพระคุณพระนามของพระองค์ 16 แต่อย่าลืมที่จะกระทำการดี และที่จะแบ่งปันข้าวของซึ่งกันและกัน เพราะเครื่องบูชาอย่างนั้นเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า 17 ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังและยอมอยู่ในโอวาทของคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ด้วยว่าท่านเหล่านั้นคอยระวังดุจจิตวิญญาณของท่าน เหมือนกับผู้ที่จะต้องรายงาน เพื่อเขาจะได้ทำการนี้ด้วยความชื่นใจ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ เพราะที่ทำการนั้นก็จะเป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลาย

คำอ้อลา

18 จงอธิษฐานเพื่อเรา เพราะเราแน่ใจว่า เรามีใจวินิจฉัยผิด และชอบดื้ออยู่แล้ว และปรารถนาที่จะปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์ในทุกอย่าง

19 และข้าพเจ้าวิงวอนท่านมากยิ่งขึ้นให้กระทำเช่นนั้น เพื่อข้าพเจ้าจะได้กลับคืนไปอยู่กับท่านโดยเร็ว

20 บัดนี้ขอพระเจ้าแห่งสันติสุข ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากความตาย คือ

ผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ยิ่งใหญ่ โดยพระโลหิตแห่งพันธสัญญาใหม่ในธรรมนั้น

21 ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายสมบูรณ์ในการดีทุกอย่าง เพื่อจะได้ปฏิบัติตามนำพระทัยของพระองค์ และทรงทำงานในท่านทั้งหลายให้เป็นที่ชอบในสายพระเนตรของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์ ขอสง่าราศีจงมีแด่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ เอเมน

22 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านให้เพียรฟังคำเตือนสตินี้ เพราะข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายมาถึงท่านทั้งหลาย เพียงไม่กี่คำเท่านั้น

23 ท่านทั้งหลายจงรู้ด้วยว่าทิโมธี น้องชายของเราได้รับการปล่อยเป็นอิสระแล้ว ถ้าเขามาถึงเร็ว ข้าพเจ้าก็จะมาพบท่านทั้งหลายพร้อมกับเขา

24 ขอฝากความคิดถึงมายังท่านเหล่านั้น ที่ปกครองท่านและวิสุทธิชนทั้งปวง พวกพี่น้องที่เป็นชาวอิตาลีก็ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย

25 ขอพระคุณจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน

[เขียนถึงชาวฮีบรูจากประเทศอิตาลี และส่งโดยทิโมธี]

(16) รม 12:13; 2 คร 9:12; ฟป 4:18 (17) อสย 62:6; อสค 3:17; กจ 20:28

(18) อพ 6:19; กจ 23:1 (20) อสย 63:11; ศคย 9:11; ยน 10:11; รม 4:24; 5:1-2;

ฮบ 10:29; 1 ปด 2:25; 5:4 (21) ฟป 2:13